

SINGUR, CĂSĂTORIT, DESPĂRȚIT ȘI VIAȚA DUPĂ DIVORȚ

Ediție extinsă

DR. MYLES MUNROE

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2026

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Munroe, Myles

Singur, căsătorit, despărțit și viața după divorț / dr. Myles Munroe ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Ed. extinsă. - Baia Mare : Gold Books, 2026

Conține bibliografie

ISBN 978-630-6834-44-0

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

159.9

Titlul original: *SINGLE, MARRIED, SEPARATED, AND LIFE AFTER DIVORCE*

© Myles Munroe 2005

This translation of Single, Married, Separated, and Life After Divorce expanded edition is published by arrangement with Destiny Image.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din Noua Traducere Românească (NTR).

Singur, căsătorit, despărțit și viața după divorț – Dr. Myles Munroe

Copyright © 2026 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Gold Books

ISBN print: 978-630-6834-44-0

Prefață

Sunt entuziasmat de Myles Munroe, de lucrarea lui, care este întotdeauna în avangardă, și de această carte cu totul neobișnuită. Dacă o citești cu aceeași atenție cu care am citit eu manuscrisul, pur și simplu nu o vei mai lăsa din mână. Te va provoca, te va face să te uiți din nou în Scripturi și să acorzi mai multă atenție decât ai făcut-o vreodată mitului celibatului.

Divorțul, recăsătorirea sau ambele vor căpăta o nouă semnificație ținând seama de Cel Care a scris despre ele: Dumnezeu și Fiul Său, Isus Cristos. Vei descoperi ceva despre celibatul tău dacă ești necăsătorit(ă) sau despre singurătatea ta chiar dacă ești căsătorit(ă), informații fără de care probabil că nu vei fi niciodată fericit și împlinit, așa cum a intenționat Dumnezeu.

Myles, care a studiat timp de șapte ani la Oral Roberts University în anii '70, venind din Insulele Bahamas, Îl lua în serios pe Dumnezeu, pe sine însuși și pe noi toți. Prin forța deosebită a spiritului și a minții sale, se remarcă în mod evident. Cu accentul britanic sobru în care fusese educat, puteam înțelege cu precizie ceea ce spunea. Când mi se adresa folosind titlul meu oficial de la ORU, „Președintele Roberts”, o făcea nu doar cu o dicție impeca-

bilă, ci și cu respect. Și astăzi, când suntem împreună, vorbește în același fel. Pentru că era departe de casă, se gândea la soția mea, Evelyn, ca la propria lui mamă iubitoare. I se adresa spunându-i „Mama” și astfel a câștigat pentru totdeauna dragostea și afecțiunea ei.

Fac aceste referiri personale pentru a sublinia faptul că vei descoperi că scrie la fel de clar și de concis precum vorbește, pătrunzând atât în duhul, cât și în mintea ta și având un impact care te va atinge în profunzimea ființei tale.

Sunt mândru de Myles și de această carte și sunt recunoscător că este acum disponibilă pentru Trupul lui Cristos... și pentru cei care vor intra în Trupul lui Cristos după ce o vor citi.

Oral Roberts

Introducere

Puține experiențe umane sunt mai tragice, mai devastatoare și cu un impact mai profund asupra generațiilor decât divorțul. Probabil vei fi de acord că puțini dintre noi putem spune că nu am fost atinși sau afectați de acest fenomen traumatic al societății ori că nu cunoaștem pe cineva a cărui viață a fost profund afectată de el.

Am călătorit în multe țări cu diverse diferențe culturale și particularități sociale. Am susținut prelegeri și am vorbit în cadrul unor seminare, conferințe și convenții pentru oameni din întregul spectru al categoriilor socioeconomice. Am văzut cicatricile lăsate de divorț manifestându-se asemenea unor răni deschise, care continuă să supureze durere, amărăciune, ură și dezamăgire.

S-ar putea să fii surprins să afli că, în multe dintre audiențele cărora le vorbesc, până la 60% dintre oameni fie au trecut printr-un divorț, fie provin dintr-o familie afectată de divorț.

O mare parte a societății moderne din întreaga lume se confruntă cu efectele negative ale acestei tragedii relaționale. În termeni simpli, divorțul reprezintă încetarea fizică și legală a unui legământ marital care fusese menit să dureze pentru totdeauna.

Consiliind mii de oameni, trebuie să concluzionez că nu am întâlnit nicio experiență mai traumatizantă decât divorțul. Efectul emoțional este copleșitor, impactul fizic este uluitor, consecințele spirituale pot fi paralizante, iar costul social poate fi izolarea pe care omul și-o impune singur și o stimă de sine scăzută.

Divorțul este o problemă foarte complexă. Se pare că divorțul creează mai multe probleme decât rezolvă. Chiar și după ani de zile, mulți oameni încă se confruntă cu aspectele spirituale, morale și religioase legate de divorț. Apoi există și aspectele juridice, sociale, economice și materiale ale divorțului (înțelegerile financiare și/sau limitarea resurselor financiare pentru ambele părți).

Cel mai tragic dintre toate este impactul asupra copiilor și asupra familiei ca instituție. „Efectul de undă” al unei astfel de experiențe este uluitor prin amploarea impactului pe care îl are asupra oamenilor, chiar și după ce divorțul a fost încheiat din punct de vedere legal.

Dar ai observat vreodată că divorțul este imposibil fără căsătorie? Căsătoria trebuie să preceadă divorțul și este o condiție necesară *pentru* ca divorțul să existe. Având în vedere acest fapt, ar trebui să fie evident faptul că mariajul este mai important decât divorțul. Poate că tocmai aceasta este cheia pentru a face divorțul imposibil.

Prin urmare, orice cercetare a problemei divorțului și a cauzelor sale este importantă pentru toți: pentru cei necăsătoriți, pentru cei căsătoriți, pentru cei separați și pentru cei divorțați.

De fapt, efectele divorțului sunt aceleași pentru oricine a trecut vreodată prin destrămarea sau încheierea unei relații emoționale strânse cu o altă persoană. Aici îi includem pe cei care sunt căsătoriți, dar separați, pe cei care au fost „părăsiți” sau abandonați de persoana iubită, pe cei care trec prin moartea unei persoane dragi sau pe cei care au experimentat despărțirea de prieteni apropiați.

Trauma, singurătatea, sentimentul de pierdere, efectele asupra stimei de sine și luptele interioare cu amărăciunea, ura și gelozia sunt aceleași pentru toți cei care experimentează „divorțul”.

În cartea aceasta vom analiza îndeaproape importanța esențială de a fi, înainte de căsătorie, o persoană „singură, separată, unică și întreagă” în Cristos, importanța de a fi uniți în Cristos în cadrul căsătoriei și problemele foarte serioase legate de separare și divorț. Vom vedea ce spune Biblia despre toate aceste aspecte. Apoi, cum este cu recăsătorirea? Ce faci cu durerea? Cum ierți? Să începem!

„Este în regulă să fii singur(ă), dar nu este bine să fii singuratic(ă)”.

Cuprins

CAPITOLUL 1	Mitul singurătății	13
CAPITOLUL 2	Dumnezeu vrea să fii singur(ă)	21
CAPITOLUL 3	Avantajul de a fi necăsătorit(ă)	29
CAPITOLUL 4	O omletă este atât de bună pe cât sunt ouăle din care este făcută	33
CAPITOLUL 5	Celibatul este pe placul lui Dumnezeu	39
CAPITOLUL 6	Cele șapte daruri pe care Dumnezeu le-a dat celor necăsătoriți	43
CAPITOLUL 7	Pregătit(ă) pentru căsătorie	53
CAPITOLUL 8	Trăim în două lumi	59
CAPITOLUL 9	Rămâi în starea în care te-a chemat Dumnezeu	67
CAPITOLUL 10	Nu divorțul este problema	73
CAPITOLUL 11	Divorțul și Biblia	81
CAPITOLUL 12	Istoria divorțului	91
CAPITOLUL 13	Responsabilitatea soțului	103
CAPITOLUL 14	Relații destrămate	113
CAPITOLUL 15	Traumele divorțului	123
CAPITOLUL 16	Urmările traumei	131
CAPITOLUL 17	Reperкусиunile emoționale	141
CAPITOLUL 18	Viața după divorț și separare	149
	Jurnal devoțional zilnic	161

CAPITOLUL 1

Mitul singurătății

Secretara mea m-a anunțat prin interfon că sosise următoarea persoană programată. M-am îndreptat spre ușă pentru a întâmpina și a-i ura bun venit persoanei care, până în acel moment, nu fusese decât un nume în agenda mea.

O tânără și frumoasă doamnă, îmbrăcată îngrijit și elegant, a intrat și s-a așezat.

Dintr-odată, a izbucnit: „Nu mai pot. M-am săturat să fiu singură. Am nevoie de un partener *acum*. Îmbătrânesc, iar viața trece pe lângă mine. Ce este în neregulă cu mine? De ce nu mă vrea niciun bărbat? Probabil că sunt urâtă. Trebuie să fie ceva în neregulă cu mine. Simt că nu mai vreau să trăiesc. *Vă rog*, ajutați-mă!”

Acele cuvinte nu mi se păreau deloc străine; le auzisem de multe ori. De-a lungul anilor, a trebuit să ajut mii de oameni să își regăsească echilibrul și să își reevalueze concepțiile despre viață. Așa că i-am vorbit despre „mitul singurătății”.

Există un „mit”, o concepție greșită despre celibat. De fapt, oamenii nu au o „problemă a celibatului”. Au o problemă cu totul diferită, numită „a fi singur”.

S-ar putea ca unele dintre lucrurile prezentate în această carte să te șocheze, dar te rog să continui să citești până când vei explora tot conținutul acesteia.

Mai întâi, să analizăm acest concept care constituie cauza unei preocupări persistente ce pare să controleze și să influențeze atât de multe vieți: „celibatul”.

Ce este „celibatul”?

Ce înseamnă să fii singur?

Orice definiție din dicționar va conține următoarele cuvinte sau sinonime ale lor: „a fi distinct, unic și complet”.

Ți-ar plăcea să nu mai fii o persoană completă și unică? Ți-ar plăcea să îți pierzi identitatea? Desigur că nu. Atunci, care este problema cu celibatul?

Nu există nicio problemă. Problema este definiția noastră, o definiție impusă de un sistem cultural și socioeconomic aflat sub conducerea lui Satan, dumnezeul „acestui veac” (2 Cor. 4:4). Definiția lumii, pe care a adoptat-o și Biserica, deschide ușa către suferință, respingere și chiar ură de sine.

Am confundat *celibatul* cu „starea de a fi singur”.

A existat sau va exista vreodată un moment în care să nu mai fii „distinct, unic și complet”?

Ar trebui să existe vreodată un moment în care să nu mai fii o ființă unică și întreagă?

Dacă răspunsul tău este „nu”, atunci următoarea întrebare este:

Căsătoria înlătură oare această definiție a statutului de persoană singură?

Atunci când te căsătorești, încetezi să mai fii o persoană unică și întreagă?

Mai mult, Biblia nu ne învață că celibatul este ceva rău, negativ sau nesănătos.

Dacă *statutul de persoană singură* înseamnă „a fi unic și complet”, atunci a fi singur pe deplin ar trebui să fie obiectivul numărul unu al fiecărui creștin. De fapt, vreau să subliniez în această carte faptul că nimeni nu ar trebui să se căsătorească până când nu a ajuns să fie pe deplin singur. Până când nu ești o persoană distinctă, unică și completă, nu ești cu adevărat pregătit pentru căsătorie!

Consilierii maritali, fie ei creștini sau laici, îți vor spune că 99% dintre problemele conjugale apar pentru că soțul sau soția (sau ambii) nu s-au văzut pe ei înșiși ca persoane unice și valoroase; cu alte cuvinte, au o imagine de sine negativă, sunt, într-un sens, „fragmentați” și nu sunt compleți sau nu sunt persoane distincte, ci depind mereu de altcineva pentru a fi fericiți. Ceea ce vreau să spun este că, *până când nu ești cu adevărat singur*, căsnicia va fi o experiență dificilă și poate chiar una negativă.

Căsnicia ta va deveni mai bună pe măsură ce devii *tot mai* singur.

Eu mă străduiesc să fiu cu adevărat singur și cred că, în loc să fugi *de* statutul de persoană singură, ar trebui să alergi *spre* el. Totuși, să facem ceea ce ar trebui să facă orice om înțelept în legătură cu orice subiect: să vedem ce are de spus Autorul și Creatorul acestui „produs” despre el.

OPINIA LUI DUMNEZEU DESPRE CELIBAT

În Geneza 2:18, a spus oare Dumnezeu: „Nu este bine pentru om să fie necăsătorit”?

Nu. El a spus: „...*Nu este bine ca omul să fie singur...*”.

Dumnezeu nu a avut nicio problemă cu faptul că omul era distinct, unic și complet. De fapt, Adam nici măcar nu știa că era singur. Afirmatia lui Dumnezeu se baza pe propria Sa observație cu privire la situația respectivă și pe propria Sa înțelepciune.

Ideea este că Adam era atât de unic și atât de complet, încât nu simțea lipsa nimănui. Era atât de „împlinit în sine”, atât de distinct și de desăvârșit, încât nici măcar nu-și dădea seama că avea nevoie de altcineva. Ideea unui partener nu a fost a lui Adam, ci a lui Dumnezeu.

Alt lucru pe care trebuie să-l înțelegi este că *Adam nu avea nevoie de o soție*. Aceasta este o altă concepție greșită pe care am preluat-o din gândirea tradițională.

Dumnezeu nu a spus: „Adam nu este o ființă întreagă, așa că îi voi face o soție care să îl completeze”.

În esență, Dumnezeu a spus: „Îi voi face un ajutor care va fi compatibil cu el, potrivit sau asemenea lui; o altă ființă care să îl completeze și pe care, la rândul său, să o completeze și el”.

„Căsătoria” apare câteva versete mai târziu. Noi introducem ideea căsătoriei încă din versetul 18, deși ea nu se află acolo. Versetul 18 ne spune pur și simplu că Dumnezeu a creat o a doua ființă umană. În versetul 22, Moise scrie că Dumnezeu a făcut femeia din „coasta” lui Adam (unii spun că termenul ebraic înseamnă, de fapt, „o celulă”) și i-a adus-o omului.

Ceea ce trebuie să înțelegem este că Dumnezeu a creat o a doua ființă umană nu doar pentru ca Adam să se căsătorească, ci pentru ca el *să nu fie singur*. Prin urmare, nici *tu* nu trebuie să te căsătorești pentru a nu fi singur; nu ai nevoie decât de alți oameni care să îți fie tovarăși și prieteni apropiați pentru a nu fi singur.

Mulți oameni nu sunt căsătoriți și, totuși, nu sunt singuri. Așadar, trebuie să încetăm să mai facem presiuni asupra celor necăsătoriți să intre într-o relație care i-ar putea împiedica să atingă

acest obiectiv al stării de singurătate totală. Așa cum putem vedea din atitudinea lui Dumnezeu în Geneza 2, căsătoria nu a fost instituită pentru a rezolva problema singurătății; ființele umane au fost create ca răspuns la această problemă.

Dumnezeu i-a „prezentat-o” pe Eva lui Adam; cu alte cuvinte, la început, Dumnezeu nu i-a dat-o lui Adam ca soție. Dimpotrivă, i-a prezentat lui Adam o tovarășă perfectă pentru el. Adam nu mai era singur în sensul că îi lipsea orice fel de companie.

Privește versetele de dinainte, unde scrie că pentru fiecare câine era un alt câine, pentru fiecare pește era un alt pește, pentru fiecare pasăre era o altă pasăre; dar pentru om nu exista o altă ființă asemenea lui.

Eva nu a fost creată în primul rând ca soție, ci ca o ființă *asemenea lui Adam*, care avea să îi fie în primul rând tovarășă și, mai apoi, soție. Pentru a nu fi singur nu trebuie decât să găsești pe cineva asemenea ție, iar astăzi există pe pământ aproximativ cinci miliarde de oameni asemenea ție. Nu trebuie să te căsătorești cu toți, sau cu vreunul dintre ei, pentru a nu fi singur. Trebuie doar să fii tovarăș cu unii dintre ei.

Căsătoria nu va rezolva problema „singurătății”. Mulți oameni sunt căsătoriți în prezent, dar căsniciile lor nu funcționează. Ei se roagă să poată scăpa, dorm în paturi separate și trăiesc în tensiune acasă. Astfel de căsnicii sporesc și mai mult singurătatea. Mulți dintre ei sunt atât de nefericiți, încât este ca și cum ar trăi tot timpul în chinuri ca de iad. Căsătoria nu este răspunsul la problema singurătății.

Dacă ai fost învățat să umbli prin credință, nu te grăbi să „revendici” o anumită persoană drept soț sau soție.

DUMNEZEU DOAR ÎȚI PREZINTĂ; TU ALEGI

Vei observa în Geneza că modelul lui Dumnezeu este acesta: Dumnezeu i-a prezentat femeia bărbatului. Poți să te rogi pentru un soț sau o soție, dar apoi așteaptă ca Dumnezeu să ți-l/ți-o prezinte.

Este esențial să reținem faptul că Dumnezeu doar a prezentat-o bărbatului. El nu a ales-o în locul lui. Dumnezeu a păstrat capacitatea omului de a alege, limitându-Se la a-i prezenta femeia. Adam a luat decizia. El a ales-o. În esență, Dumnezeu nu ți va alege partenerul de viață, pentru că, dacă ar face-o, ți-ar încălca voința și libertatea de a alege.

De fapt, dacă Dumnezeu ți-ar alege partenerul de viață, nu doar că ți-ar încălca dreptul de a alege, ci Și-ar asuma și responsabilitatea pentru relația voastră. Dacă relația ar eșua, vina ar putea fi transferată asupra lui Dumnezeu. Acest aspect este esențial, deoarece am consiliat mulți oameni care au fost induși în eroare de concepția greșită că Dumnezeu a creat pe acest pământ o singură persoană anume cu care ei trebuie să se căsătorească.

Gândește-te la pericolul unei asemenea gândiri. Aceasta înseamnă că șansele de a găsi „persoana potrivită” ar fi de una la cinci miliarde. Unii au mers până într-acolo încât au folosit profeția pentru a justifica această concepție greșită.

Dacă Dumnezeu ar vrea și ar alege pentru tine o singură persoană dintre cele cinci miliarde de oameni de pe planetă, și ar face aceasta fără știrea și permisiunea ta (și fără consimțământul celeilalte persoane), atunci de ce nu *ar alege* El și mântuirea pentru tine? Acesta este un aspect mult mai important în viața ta. Dacă Dumnezeu ne-ar încălca dreptul de a alege într-o relație temporară, pământească, de ce nu ar face-o și într-o relație veșnică, cerească, cu El Însuși?

Dumnezeu Își limitează intervenția asupra voinței tale prin dorința exprimată a inimii Sale: „***El nu dorește să piară vreunul, ci toți să ajungă la pocăință***” (2 Petru 3:9).

Întrucât El a ales să îi dea omului dreptul de a alege, S-a limitat doar la a-și exprima dorințele pentru noi, fără să ne oblige să le împlinim. Prin urmare, dacă Dumnezeu nu va alege nici măcar viața veșnică în locul tău, cu atât mai puțin va alege pentru tine un partener de viață temporar, pământesc.

Nu. În ceea ce privește alegerea unui partener pe viață, trebuie să înțelegi că *tu* ai libertatea de a alege dintre numeroasele persoane pe care ți le va *prezenta* viața. Indiferent dacă folosești sau nu Cuvântul, înțelepciunea și caracteristicile naturii lui Dumnezeu pentru a face această alegere, trebuie să îți asumi responsabilitatea pentru alegerea ta și pentru toate consecințele care decurg din ea.

Nu deveni prea spiritual, „mistic” sau irațional în această privință. Amintește-ți vechea zicală: „Cum îți așterni, așa dormi”.

Este responsabilitatea lui Dumnezeu să îți pună în cale posibili parteneri, dar alegerea partenerului de viață îți aparține. Bazează-te pe ajutorul Duhului Sfânt, dar nu încerca să transferi asupra Lui responsabilitatea alegerii.

CE ÎNSEAMNĂ „SINGUR”?

Când Dumnezeu a spus că nu este bine ca Adam să fie *singur*, cuvântul folosit are trei sensuri fundamentale: „exclusiv, izolat, solitar”.

Să presupunem că citim ce a spus Dumnezeu conform acestor definiții:

„Nu este bine ca omul să fie exclusiv”.

„Nu este bine ca omul să fie izolat”.

„Nu este bine ca omul să fie solitar”.

Pentru a rezuma opinia lui Dumnezeu despre celibat, vreau să folosesc imaginea unui breloc cu mai multe chei. Dacă ai unul, ia-l și privește-l. Fiecare cheie este unică, distinctă și completă, însă toate cheile sunt prinse de același inel. Cheile sunt distincte, dar nu sunt singure; prin urmare, este posibil să fii celibatar, dar să nu fii singur.

Dumnezeu *nu* a spus că nu este bine ca omul să fie unic, distinct sau complet.

De fapt, lui Dumnezeu Îi place atât de mult unicitatea, încât nu a îngăduit ca, dintre miliardele de oameni care au trăit vreodată, doi să aibă amprente identice. În plus, există și alte caracteristici ale ființei umane care nu se regăsesc niciodată la alte persoane, precum tiparul retinei, ADN-ul sau compoziția spermei la bărbați.

Concluzia noastră trebuie să fie aceea că Dumnezeu nu numai că apreciază unicitatea, individualitatea și integritatea, ci și *insistă* asupra acestora în creațiile Sale.

Așadar, este esențial să înțelegi că a fi singur – „distinct, unic și complet” – este esența și fundamentul nu doar al relațiilor conjugale, ci al tuturor relațiilor. Te îndemn să te gândești cât de mult ți-ai cultivat individualitatea în raport cu ceilalți, unicitatea care te diferențiază de ceilalți și integritatea pe care o aduci în relațiile cu ei. Amintește-ți că o relație este atât de bună pe cât este contribuția fiecărei persoane implicate. Omleta este la fel de bună ca ouăle din care este făcută.

„Starea de persoană singură este o stare pe care trebuie să o urmărești, nu să o eviți. A fi singur(ă) ar trebui să fie obiectivul fiecărei persoane căsătorite”.

CAPITOLUL 2

Dumnezeu vrea să fii singur(ă)

Dacă vei reuși să înțelegi această revelație a diferenței dintre a fi singur și a fi singuratic, nu vei mai privi niciodată cu dispreț starea de necăsătorit. Totodată, nu te vei căsători și nici nu îi vei încuraja pe alții să se căsătorească din motive greșite.

Biserica de astăzi suferă din cauza confuziei dintre tineri și bătrâni, divorțați și văduvi, precum și printre cei care trăiesc în căsnicii nefericite din cauza înțelegerii greșite a acestui concept. Mulți pastori și multe congregații îi presează pe cei necăsătoriți din bisericile lor să nu rămână în această stare, deși aceștia nu au ajuns încă în starea de persoane singure! Rezultatul este un număr tot mai mare de căsnicii nefericite și de divorțuri.

Principalul lucru pe care trebuie să îl înțelegi din Scriptură este că, atunci când Dumnezeu a observat că nu era bine ca Adam să fie singur, Adam era complet (Eva fusese luată din el), pe deplin unic și pe deplin distinct. El nici măcar nu știa că avea nevoie de altcineva.

Până când nu ajungi în această stare, nu ești pregătit să nu mai fii singur.

Cu alte cuvinte, Dumnezeu a spus: „Nu este bine ca un om să fie singuratic *dacă este singur*”.

Aceasta înseamnă că nu trebuie să te căsătorești cu cineva până când nu ești cu adevărat o persoană singură. Îți este mai bine să fii necăsătorit dacă încă nu ai ajuns să fii o persoană unică, distinctă și completă.

După ce Dumnezeu i-a prezentat-o (i-a dăruit-o, i-a pus-o înaintea) pe Eva lui Adam, Adam a ales să o primească și să se dăruiască ei. În acel moment, Adam era pregătit să se dăruiască pe sine.

Dacă încă nu știi cine ești, ce ai putea să îi oferi altcuiva?

Dacă nu știi cum ești ca persoană singură, cât vei putea să îi oferi altcuiva?

Cel mai periculos lucru în privința căsătoriei este ca o persoană bolnavă să se căsătorească cu o altă persoană bolnavă. Prin urmare, este mai important să fii „singur” decât să fii căsătorit. Voi face o afirmație și mai categorică: este *mai sigur* să fii necăsătorit decât căsătorit, dacă nu ești încă singur.

Unii oameni cred că, atunci când se căsătoresc, au rezolvat problema singurătății. Cu toate acestea, unii dintre cei mai singuratici oameni din lume sunt căsătoriți. Singurătatea se amplifică atunci când te căsătorești dacă tu nu ești o persoană unică, distinctă și completă sau dacă soțul tău/soția ta nu este.

Nimeni nu este mai singur decât o persoană căsătorită singuratică, pentru că se simte captivă. Sentimentul de captivitate amplifică singurătatea. Așadar, este mult mai sigur să fii singur și necăsătorit, dacă tot este să fii singur.

Mulți oameni au crezut și încă mai cred că a te căsători este cheia fericirii. Dumnezeu mi-a arătat că adevărata cheie a fericiri-

rii este să devii o persoană completă și să îți descoperi unicitatea. *Și Dumnezeu deține această cheie.*

Mulți și-au stabilit ca scop în viață căsătoria și „să trăiască fericici până la adânci bătrâneți”. Acesta nu este însă scopul pe care Cuvântul lui Dumnezeu îl stabilește pentru viața unui creștin.

SCOPUL UNUI CREȘTIN

Scopul unui copil al lui Dumnezeu este să devină persoana distinctă, unică și completă, așa cum dorește Domnul, acel vas care va purta Comoara, adică pe Isus (2 Cor. 4:7). Scopul fiecăruia dintre noi, potrivit apostolului Pavel, este „*să fim asemenea chipului*” lui Cristos (Rom. 8:29), Care a fost persoana cea mai unică, distinctă și completă care a trăit vreodată.

Indiferent dacă ești conștient de acest scop, dacă lucrezi pentru a-l atinge sau nu, acesta rămâne scopul care este pus înaintea fiecăruia dintre noi.

Nu putem împlini în mod corect Marea Trimitere (Marcu 16:15-18) și nici nu putem fi „desăvârșiți” pentru a îndeplini lucrarea de slujire (Ef. 4:12), dacă nu am atins mai întâi, sau cel puțin nu lucrăm în vederea atingerii scopului de a deveni copii ai lui Dumnezeu compleți și unici, transformați după chipul lui Cristos.

Prin urmare, ar trebui să te străduiești să fii singur; totuși, *dacă pe drumul spre acest scop te-ai căsătorit*, nu înceta să urmărești acest obiectiv. Căsătoria va arăta pur și simplu cât de „ne-singur” ești încă.

Odată, mă aflam în Germania, într-unul dintre cele mai mari centre de reabilitare (instituții de sănătate mintală) din Europa, unde stăteam de vorbă cu medicul-șef.

Am spus: „Știi care este problema tuturor acestor oameni de aici?”

El a spus: „Da, am studiat acest lucru”.

Am spus: „Nu, permite-mi să îți spun care este definiția mea pentru *problema* lor. Dacă ai cunoaște problema, ai înțelege și de ce acest loc rămâne mereu plin de pacienți. Problema este că fiecare încearcă să își găsească propria identitate în trupul altcuiva. Ei nu sunt «singuri»”.

Femeile suferă mai mult decât bărbații din cauza „mitului celibatului”. Chiar și în societatea de astăzi, în ciuda influenței tot mai puternice a mișcării feministe, femeile care nu sunt căsătorite tind să fie privite de sus și marginalizate, mai ales cele care nu au fost niciodată căsătorite.

Pare să existe ideea că, dacă o femeie nu s-a căsătorit niciodată, acest lucru se datorează faptului că nimeni nu a vrut-o, ceea ce o face să fie considerată „respinsă” și privită cu suspiciune. Trebuie să fie ceva în neregulă cu ea.

Multe femei și mulți bărbați sunt atât de preocupați să găsească pe cineva care să însemne totul pentru ei, încât nu mai au timp să fie ei înșiși. Dacă ești atât de preocupat să găsești pe cineva care să fie totul pentru tine, nu mai ai nimic să îi oferi acelei persoane.

Atunci ai o posibilă problemă, pentru că nimeni nu îți poate oferi suficient timp sau suficientă atenție pentru a umple golul care ar trebui de fapt să nu existe. Și dacă ești golit și de un sine autentic, cealaltă persoană va fi nefericită, pentru că nu ai nimic de oferit la rândul tău.

Dacă vei deveni absorbit să fii ceea ce ai fost creat să fii, Dumnezeu va trebui să te întrerupă pentru a-ți aduce un partener, așa cum a făcut cu Adam. Adam era atât de ocupat să dea nume animalelor, să exercite stăpânirea (conducerea) asupra pământului și să îndeplinească funcțiile pentru care fusese creat, încât nu avu-
sesse timp să își dea seama că nu mai exista nimeni ca el.

Era atât de preocupat să se bucure de viața din grădina Edenului și să își îplinească scopul, încât nici măcar nu s-a uitat în jur după altcineva. Dumnezeu a trebuit să-l întrerupă pe Adam și să-l adoarmă pentru a crea o ființă asemenea lui, pe care să i-o prezinte.

Adam nu știa că avea nevoie de cineva. Iar când ajungi în punctul în care nu mai ai nevoie de altcineva pentru ca viața ta să fie întreagă, unică și distinctă, atunci vei fi pregătit ca Dumnezeu să aducă în viața ta pe cineva. Vei fi pregătit să renunți la singurătatea ta în favoarea unei vieți împărtășite cu altcineva care este, la rândul său, distinct, complet și unic.

Căsnicia ta va avea succes doar în măsura în care perioada în care ai fost singur a fost una de succes, pentru că poți aduce într-o căsnicie doar ceea ce ești ca persoană. Căsnicia este onorabilă în sine. Problemele apar din ceea ce aducem noi în ea.

Nicio ființă umană nu îți poate împlini nevoile eului.

Nicio ființă umană nu îți poate împlini nevoile sufletului.

Nicio ființă umană nu îți poate împlini nevoile spirituale.

Mai bine rezolvi toate acestea cu Dumnezeu. Ești cu adevărat apt sau pregătit pentru căsătorie doar atunci când ești pe deplin împlinit în Dumnezeu.

TREBUIE SĂ TE IUBEȘTI PE TINE ÎNSUȚI

Înainte de a-i iubi pe ceilalți, trebuie să te iubești pe tine însuți. Nu vorbesc despre egocentrism sau iubire de sine, nici despre mândrie sau egoism. Vorbesc despre a descoperi cine ești în Cristos și ca persoană, apoi despre a te împăca cu această persoană. A ști cine ești este primul pas spre împlinire, iar acceptarea celui care ești este al doilea pas.

În toate căsniciile cu probleme pe care le-am consiliat în ultimii cincisprezece ani, am constatat că, în general, acestea sunt

formate din doi oameni care se detestă pe ei înșiși și care încearcă să se iubească unul pe celălalt.

Dacă simți că trebuie să te căsătorești pentru a te simți împlinit sau iubit, nu ești pregătit pentru căsătorie. Tocmai lucrul care te face să simți că ai nevoie să te căsătorești va deveni problema în căsnicie.

În Matei 22:39, Isus le-a spus oamenilor să își iubească aproapele ca pe ei înșiși. Nu îți poți iubi aproapele dacă nu te iubești pe tine însuși.

Oamenii „se prefac” în biserică, oferind îmbrățișări și sărutări false. Par atât de plini de dragoste, când, de fapt, se urăsc pe ei înșiși.

„Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule pastor! Te iubesc!”

Eu nu vreau niciun „Dumnezeu să te binecuvânteze” din partea unor oameni cărora nici măcar nu le place de ei înșiși.

Data viitoare când cineva îți spune: „Te iubesc”, încearcă să îi răspunzi: „Dar *pe tine* te iubești?”

Nu contează dacă spui sau nu că mă iubești. Acest lucru nu va funcționa până când nu te vei iubi pe tine însuși, pentru că, dacă nu te iubești pe tine însuși, te vei aștepta ca eu să compensez acest lucru. Vei aștepta de la mine mai mult decât îți pot oferi, pentru a compensa pentru ceea ce îți lipsește ție.

Cuvântul lui Dumnezeu este foarte simplu, dar noi îl putem face să pară foarte complicat! Suntem atât de ocupați încercând să ne iubim aproapele, încât nu mai avem timp să ne iubim pe noi înșine. Apoi suntem dezamăgiți de noi înșine și ne adâncim și mai mult autorespingerea atunci când descoperim că nu reușim să îl iubim.

De cele mai multe ori, dăm vina pe ceilalți. Bârfim, judecăm și criticăm, în timp ce, de fapt, avem o părere proastă despre noi înșine. Cu cât ceilalți ni se par mai răi, cu atât noi ne vedem mai

bine pe noi înșine. Astfel, ne ridicăm pe noi înșine în detrimentul lor.

Trebuie să te consideri mai bun decât ceilalți ca să-i poți judeca. Faptul că te consideri mai bun nu înseamnă că te iubești pe tine însuși. De cele mai multe ori, înseamnă să ascunzi ura.

Eu mă iubesc pe mine însumi atunci când merg la o întâlnire și mă iubesc pe mine însumi și atunci când plec. Nu am nevoie ca altcineva să mă iubească, pentru că sunt un om întreg. Îmi place să fiu apreciat de oameni. Mă bucur de dragostea soției mele. Îmi place compania și să nu fiu singur. Dar nu mă simt niciodată singuratic, nici măcar atunci când sunt singur.

Știi că este greu să fii necăsătorit într-o lume concepută pentru cupluri. Ai intrat vreodată într-un restaurant și ai văzut un singur scaun la o masă? Toată lumea presupune că vor fi cel puțin două persoane.

Dar să te conformezi din cauza presiunii lumii să iei chipul ei nu te va face fericit. Este mai bine să fii singur într-o societate în care te simți străin decât să fii nefericit alături de cineva doar pentru că te conformezi standardelor acestei lumi.

Oamenii compleți sunt interesanți pentru mine. Mă atrag oamenii care au viziune, obiective, un scop și planuri pentru viața lor. Un om întreg știe cine este, de ce se află într-un anumit loc, încotro se îndreaptă și cum va ajunge acolo.

Cred că acest concept ar trebui predat în toate școlile creștine, astfel încât copiii să crească având o concepție corectă despre propria persoană. Organizația mea, Bahamas Faith Ministries International, contribuie la elaborarea unui curriculum destinat oamenilor din țările în curs de dezvoltare din regiunea noastră.

Am înființat o asociație numită „Asociația pentru Educație Creștină în Lumea a Treia”. Analizăm problemele din structura de bază a programelor de învățământ din școlile noastre actuale,

probleme care fac ca sistemul să formeze tineri care ajung să se urască pe ei înșiși.

Isus a spus că cea mai mare poruncă este să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta, iar a doua este să îți iubești aproapele în aceeași măsură în care te iubești pe tine însuși (Luca 10:27).

Aceasta înseamnă că cheia este să te iubești pe tine însuși, nu pe ceilalți. Îi poți iubi pe oameni doar în măsura în care te accepți și te iubești pe tine însuși.

„O căsnicie reușită este pur și simplu rezultatul a doi oameni care au învățat să fie, fiecare în parte, împliniți și compleți înainte de căsătorie”.

CAPITOLUL 3

Avantajul de a fi necăsătorit(ă)

Dumnezeu i-a creat inițial pe oameni ca persoane „singure”, atât în sensul de „necăsătorite”, cât și în sensul de persoane „distincte, unice și întregi”.

Eu cred că unul dintre cele mai importante mesaje pe care Domnul vrea ca Biserica să le înțeleagă în acești ani este acesta: a fi necăsătorit reprezintă cea mai înaltă chemare în sfera relațiilor.

Asta deoarece o căsnicie reușită este pur și simplu rezultatul a doi oameni care au învățat să fie, fiecare în parte, împliniți și compleți. Dacă încă nu ai învățat să fii un om împlinit pe cont propriu, dacă nu îți poți controla emoțiile, pasiunile, sentimentele, atitudinile și comportamentul, înseamnă că nu ești pregătit pentru căsătorie.

Astăzi, Dumnezeu îți spune: „Pune-ți viața în ordine ca om necăsătorit. Stabilește-ți standardele și valorile. Zidește-te pe Stâncă, pe Isus Cristos, și așază-ți picioarele pe temelia trainică a Cuvântului, pentru ca presiunile lumii să nu te clatine”.

Unii creștini cad în ispitele lumii precum muștele atrase de miere, pentru că nu au picioarele ancorate în Cuvânt.

Citind istoria, am descoperit că unele dintre cele mai importante contribuții la Împărăție au fost aduse de oameni necăsătoriți. Iată câteva exemple:

Regretata Corrie ten Boom din Olanda, evanghelistă de renume mondial, nu s-a căsătorit niciodată. Ea și familia ei au salvat mulți creștini și evrei de naziști și au petrecut ani de zile în lagărele de prizonieri din Germania după ce au fost prinși. Discursurile și cărțile ei de după cel de-al Doilea Război Mondial au adus milioane de oameni la Domnul.

Cartea ei, *Refugiul*, a fost ecranizată, iar filmul a atins, la rândul lui, milioane de oameni. Toată viața ei a fost dedicată lui Dumnezeu. A fost cu adevărat o persoană întregă și pe deplin dedicată unui singur scop.

M-am întâlnit cu ea de multe ori și, de fiecare dată când o vedeam, îmi doream să fiu în preajma ei. Când te apropiai de ea, puteai simți ungera Duhului Sfânt. Aveam impresia că mă aflu în prezența lui Dumnezeu.

Odată, în Tulsa, Oklahoma, mi-a spus: „Nu fi atât de preocupat de ceea ce nu ești, încât să uiți cine ești. Nu te lăsa abătut din drumul tău de diavol, făcând din găsirea unui partener scopul tău principal. Fii preocupat de Dumnezeu!”

C.S. Lewis, poate cel mai mare apologet al credinței creștine din vremea noastră, a fost necăsătorit în toți anii în care și-a scris cărțile. S-a căsătorit, totuși, cu câțiva ani înainte de moartea sa, însă lucrarea principală a vieții sale era deja încheiată atunci. Scrierile sale i-au influențat pe milioane de oameni să devină creștini sau să devină creștini mai buni. (*Apologet* nu înseamnă „cel care își cere scuze pentru”, ci „cel care explică sau apără” credința.)

Martin Luther era singur și se concentra asupra lui Dumnezeu când a făcut marea descoperire a îndreptățirii prin credință în Biblie, redând astfel Bisericii adevărul despre mântuirea personală. Totuși, și el s-a căsătorit mai târziu.

John Calvin, unul dintre marii oameni ai Reformei, a fost necăsătorit.

Întorcându-ne la vremurile biblice, și apostolul Pavel a fost necăsătorit, ca să nu mai vorbim despre Însuși Isus. Fără dedicarea deplină a lui Pavel față de Isus, cu duhul, sufletul și trupul său, nu am avea aproape jumătate din Noul Testament. Fără dedicarea lui totală, probabil că nu am înțelege atât de bine învățăturile lui Isus și nici legăturile dintre Vechiul și Noul Legământ.

Mulți dintre profeții Vechiului Testament, precum Ezechiel, Daniel, Ilie și Elisei, nu s-au căsătorit.

Pavel a scris în 1 Corinteni 7:32-33 că oamenii necăsătoriți sunt liberi să se preocupe doar de lucrurile lui Dumnezeu, în timp ce o persoană căsătorită are preocupări împărțite și nu se poate concentra în totalitate asupra lui Dumnezeu.

Totuși, trebuie să observăm că el a spus și că nu toți sunt „che-mați” să rămână necăsătoriți (1 Cor. 7:7). Cu alte cuvinte, nu toți pot trăi necăsătoriți întreaga viață.

În acest caz, Pavel a spus: „este mai bine să se căsătorească” (1 Cor. 7:9).

CAUTĂ MAI ÎNTÂI ÎMPĂRĂȚIA

Dacă încă nu ești căsătorit și știi că nu vrei să rămâi în această stare pentru tot restul vieții, acum este momentul să devii cu adevărat singur, astfel încât căsnicia ta să fie una reușită înaintea lui Dumnezeu.

Cea mai bună promisiune din Cuvânt pe care să te bazezi, dacă alegi să te căsătorești, este cea din Matei 6:33:

Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Durata medie a vieții în zilele noastre este de aproximativ 70 de ani. Așadar, dacă te căsătorești între 20 și 30 de ani, ai înaintea ta între 40 și 50 de ani de viață în căsnicie. Cei mai mulți oameni cred că viața începe odată cu căsătoria, dar ce fac ei în prima perioadă a vieții pentru a se pregăti pentru „tot restul vieții”?

Căsnicia este asemenea construirii unei case. Să te căsătorești fără a fi mai întâi singur ar fi ca și cum ai petrece ani întregi ridicând ziduri, apoi ai pune acoperișul, ai adăuga uși și ferestre și toate celelalte, doar ca, în cele din urmă, să descoperi că ai uitat să construiești fundația. O astfel de căsnicie este construită pe nisip și se va prăbuși, mai devreme sau mai târziu. Ar trebui să te dezvolți tu însuși înainte de a construi o căsnicie.

„Totuși, oare nu este mai bine să începi cu două ouă bune?”

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

Singur, căsătorit, despărțit și viața după divort

de Myles Munroe

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/myles-munroe/singur-casatorit-despartit-si-viata-dupa-divort-1438.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare